1

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהודו ועד כוש
שבע ומאה ועשרים מדינה׃ 2 בימים ההם כאשר שב המלך
אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה׃ 3 בשנת שלשׁ
למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי
הפרתמים והסגנים לפניו׃ 4 בהראותו את עשר עשר
מלכותו וכבוד תפארת גדלתו ימים רבים שמנים מאה
ועשרים יום׃ 5 וכלות הימים האלה עשה המלך לכל העם
הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת
ימים בחצר גנת ביתן המלך׃ 6 חור כרפס ותכלת אחזים
בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש מטות
זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת׃ 7 והשקו
לשתות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב
כיד המלך׃ 8 ושתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על
כל רב בית אישׁ אשר יעביר את רצונו׃ 9 גם ושתי המלכה
עשתה משתה נשים בבית המלכות אשר למלך אחשורוש׃
10 ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן
בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים
המשרתים את פני המלך אחשורוש׃ 11 להביא את ושתי
המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים
את יפיה כי טובת מראה היא׃ 12 ותמאן המלכה ושתי
לבוא בדבר המלך אשר על יד סריסיו ויקצף המלך
מאד וחמתו בערה בו׃ 13 אז אמר המלך לחכמים
יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת
ודין׃ 14 והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס
מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי רואי פני המלך
הישבים ראשונה במלכות׃ 15 כדת מה לעשות למלכה ושתי
בעבור אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש׃ 16 ויאמר ממוכן
לפני המלך והשרים לא על המלך לבד עוותה ושתי המלכה
כי אם על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך
אחשורוש׃

בראשית מבראם׃

2

1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה׃ וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם
צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃
6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים
את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃
8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם ושם שם את האדם אשר יצר׃
9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב
את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם

13 בימים אשר היה דוד הולך עם שאול
והנערים רעי צאן אביו היו עם דוד׃ 14 ויאיש
הלך בין הימים לבקר את צאן אביו בבית
לחם׃ 15 ופלשתים נגשו מדי בקר והתיצב
ארבעים הימים׃ 16 ויגש אל־בית אביו
לאמר׃ 17 ויאמר אל־דוד בן־נא לאחיך
איפה׃ 18 ולעשרת אלפי־הדרת הגש
אל־שר־האלף ופקד את־אחיך לשלום
ואת־ערבונם קח׃ 19 ושאול והם וכל־אנשי
עמק־האלה נלחמים עם־פלשתים׃ 20 ויקם
דוד בבקר בבקר ויטש את־הצאן
אל־שומר ויקח וילך כאשר צוהו ישי
ויבא המערכה והעם יצא לערך
המלחמה ויתרועעו׃ 21 ותערך ישראל
ופלשתים מערך איש לקראת אחיו׃
22 ויטש דוד את־כליו מעל יד השומר
וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו
לשלום׃ 23 והוא עודנו מדבר עמם
והנה איש הבתרים עלה מפלשתים
שמו גלית מן־גת אחי־גלית וידבר
כדברים האלה וישמע דוד׃ 24 כל־איש
ישראל כראות את־האיש ויברחו
מפניו ויראו מאד׃ 25 ויאמר איש־ישראל
אל־אחיו הראיתם האיש העלה
כי־לחרף את־ישראל׃ 26 ויאמר דוד
אל־האנשים העמדים אתו לאמר
כי־אם־הכה יכה איש את־פלשתי
הפלשתי הזה לחרף חרפת ישראל
כי מי הפלשתי הערל הזה כי־חרף
מערכות אלהים חיים׃ 27 ויענו
העם כדבר הזה לאמר כה יעשה
לאיש אשר יכנו׃ 28 ויהי כדבר
אליאב אחיו הגדול בדבר אתם
ויחר אף אליאב בדוד ויאמר
למה זה ירדת ועל־מי עזבת
המעט צאן־אלה במדבר אני
ידעתי את־זדנך ואת רע לבבך
כי־למען ראות המלחמה ירדת׃
29 ויאמר דוד מה־עשיתי עתה
הלא־דבר׃ 30 ויסב מאתו אל־
אחר ויאמר כדבר הזה ויענהו
העם דבר כדבר הראשון׃
31 ויהי כי־שמעו הדברים
אשר דבר דוד ויגידו לפני
שאול ויקחהו׃ 32 ויאמר דוד
אל־שאול אל־יפל לב־אדם
עליו עבדך אנכי אלך
והלחם בפלשתי הזה׃
33 ויאמר שאול אל־דוד
לא־תוכל לבוא אל־
הפלשתי הזה להלחם
עמו כי־נער אתה והוא
איש מלחמה מנעוריו׃
34 ויאמר דוד אל־שאול
רעה היה עבדך לאבי
עם־צאנו ובא הארי
והדב ונשא שה מן־
העדר׃ 35 ויצאתי
אחריו והכיתיו והצלתי
מפיו ויקם עלי והחזקתי
בזקנו והכיתיו והמיתיו׃
36 גם־את־הארי גם־את־
הדב היה עבדך והיה
הפלשתי הערל הזה
כאחד מהם כי חרף
מערכות אלהים חיים׃
37 ויאמר דוד יהוה
אשר הצילני מיד הארי
ומיד הדב הוא יצילני
מיד הפלשתי הזה
ויאמר שאול אל־דוד
לך ויהי יהוה עמך׃
38 וילבש שאול את־דוד
מדיו ונתן כובע נחשת
על־ראשו והלבישהו
שרין׃ 39 ויחגר דוד
חרבו על־מדיו ויחל
ללכת כי לא נסה
ויאמר דוד אל־שאול
לא־אוכל ללכת באלה
כי לא נסיתי ויסרם
דוד מעליו׃ 40 ויקח
מקלו בידו ויבחר
לו חמשה חלקי אבנים
מן־הנחל וישם אתם
בכלי הרעים אשר־לו
ומקלעתו בידו
ויגש אל־הפלשתי׃
41 והפלשתי הלך
הלוך וקרב אל־דוד
ואיש נשא־צנה
הולך לפניו׃
42 ויביט הפלשתי
ויראה את־דוד
ויבזהו כי־היה
נער אדמוני
יפה עינים
וטר מראה׃
43 ויאמר הפלשתי
אל־דוד הכלב
אני כי־אתה
באת אלי בשבטים
ויקלל הפלשתי
את־דוד באלהיו׃
44 ויאמר הפלשתי
אל־דוד לך אל־
אעבר בשר לעוף
השמים ולבהמת
השדה׃ 45 ויאמר
דוד אל־הפלשתי
אתה בא אלי
בחרב ובחנית
ובכידון ואנכי
בא אליך בשם
יהוה צבאות
אלהי מערכות
ישראל אשר
חרפת׃ 46 היום
הזה יסגרך
יהוה בידי
והכיתיך והסרתי
את־ראשך מעליך
ונתתי פגרי
מחנה פלשתים
היום הזה לעוף
השמים ולחית
הארץ וידעו
כל־הארץ כי
יש אלהים
לישראל׃
47 וידעו כל־
הקהל הזה
כי לא בחרב
ובחנית יושיע
יהוה כי־לו
המלחמה ונתן
אתכם בידנו׃
48 והיה כי־
קם הפלשתי
ויבא ויגש
לקראת דוד
ויהי דוד
מהר ירץ
המערכה
לקראת
הפלשתי׃
49 ויד דוד
שלח אל־
כליו ויקח
משם אבן
ויקלע
ויכה את־
הפלשתי
אל־מצחו
ותקע האבן
במצחו
ויפל על־
פניו ארצה׃
50 ויתחזק
דוד מן־
הפלשתי
בקלע
ובאבן
ויך את־
הפלשתי
וימיתהו
ולא היה
חרב ביד
דוד׃
51 וירץ
דוד ויעמד
אל־הפלשתי
ויקח את־
חרבו
וישלפהו
מתערה
ויכרתהו
בה ראשו
וראו
הפלשתים
כי־מת
גבורם
ויברחו׃
52 ויקומו
אנשי
ישראל
ויהודה
וירעו
ויתרפסו
עד־בואך
גיא ועד
שערי
עקרון
ויפלו
חללי
הפלשתים
בדרך
שערים
ועד
גת
ועד
עקרון׃
53 וישבו
בני־
ישראל
מרדף
אחרי
הפלשתים
ויבזו
את־
מחניהם׃
54 ולקח
דוד את
ראש
הפלשתי
והביאהו
ירושלם
וכליו
שם
הניח
באהלו׃
55 וכראות
שאול
את־דוד
יצא
לקראת
הפלשתי
אמר
אל־אבנר
שר־הצבא
אבנר
בן־מי
הנער
זה
ויאמר
אבנר
חי־נפשך
המלך
אם־אדע׃
56 ויאמר
המלך
שאל
אתה
בן־מי
הנער
הזה׃
57 וכשוב
דוד
מהכות
את־
הפלשתי
ויקחהו
אבנר
ויביאהו
לפני
שאול
וראש
הפלשתי
בידו׃
58 ויאמרו
אליו
שאול
בן־מי
אתה
הנער
ויאמר
דוד
בן־
איש
בית־
לחמי
אנכי
עבדך׃

3

1 ואבנר שר־הצבא
אשר־לו בן־נר
דוד׃ 2 ויהי
בהלכו
לשוב
מהכות
את־
הפלשתי
ותצא
הנשים
מכל־
ערי
ישראל
לשיר
ולמחולות
לקראת
שאול
המלך
בתפים
בשמחה
ובשלשים
ובמשלתים׃
3 ותענינה
הנשים
המצחקות
ותאמרנה
הכה שאול
באלפיו
ודוד
ברבבותיו׃
4 ויחר
לשאול
מאד
הדבר
הזה
ויאמר
נתנו
לדוד
רבבות
ולי
נתנו
אלפים
ועוד
לו
אך
המלוכה׃
5 ויהי
דוד
בכל־
אשר
ישלחנו
השכיל
וישם
אתו
שאול
על־
אנשי
המלחמה
וגם
בעיני
כל־
העם
וגם
בעיני
עבדי
שאול׃
6 ויהי
בבואם
בשוב
דוד
מהכות
את־
הפלשתי
ותצא
האשה
מכל־
ערי
ישראל
לקראת
שאול
המלך
בשיר
ומחולות
בתפים
בשמחה
ובשלשים
ובמנגנים׃
7 ותענינה
הנשים
המשחקות
ותשרנה
לאמר
הכה שאול
באלפיו
ודוד
ברבבותיו׃
8 ויחר
אף שאול
מאד
וירע
בעיניו
הדבר
הזה
ויאמר
נתנו
לדוד
רבבות
ולי
נתנו
אלפים
ועוד
לו
אך
המלוכה׃
9 ויהי
שאול
עין
את־דוד
מן־
היום
ההוא
והלאה׃
10 והיה
ממחרת
ותצלח
רוח
אלהים
רעה
אל־
שאול
ויתנבא
בתוך
הבית
ודוד
מכנן
בידו
כיום
יום
ושאול
בידו
חנית׃
11 ויטל
שאול
את־
החנית
ויאמר
אכה
את־
דוד
עד־
הקיר
ודוד
נסב
מפניו
פעמים
שתים׃
12 ופלשתים
היו־יראים
מאת־דוד
כאשר
היה
יהוה
עמו
ומאת
שאול
סר׃
13 ויסרהו
שאול
מעמו
וישמהו
לו
לשר־אלף
ויצא
ויבא
לפני
העם׃
14 והיה
דוד
בכל־
דרכיו
משכיל
ויהוה
עמו׃
15 וירא
שאול
כי־הוא
משכיל
מאד
ויגר
מפניו׃
16 וכל־
ישראל
ויהודה
אהבים
את־דוד
כי־הוא
יוצא
ובא
לפניהם׃
17 ויאמר
שאול
אל־דוד
הנה
בתי
הגדולה
מרב
אתנה־
לך
לאשה
רק
היה־לי
לבן־חיל
והלחם
מלחמות
יהוה
ושאול
אמר
אל־
תהי־
ידי
בו
כי
אם־
תהי
יד־
פלשתים
בו׃
18 ויאמר
דוד
אל־
שאול
מי
אנכי
ומי
חיי
אבי
בישראל
כי
אחתן
במלך׃
19 והיה
בעת
תת
מרב
לדוד
ולתת
מרב
לעדריאל
המחולתי
לאשה׃
20 ותאהב
מיכל
בת־
שאול
את־
דוד
ויגידו
לשאול
הדבר
הזה
וישר
בעיניו׃
21 ויאמר
שאול
אתננה
לו
ותהי
לו
למוקש
ותהי
בו
יד־
פלשתים
עוד
שנית
אתה
תתחתן
במלך׃
22 ויצו
שאול
אל־
עבדיו
דברו
אל־
דוד
לאמר
הנה
חפץ
בך
המלך
ואהבוך
כל־
עבדיו
ועתה
היה־
חתן
למלך׃
23 ויאמרו
עבדי
שאול
אל־
דוד
בעיני
אתם
הנקל
בעיניכם
להיות
חתן
למלך
ואנכי
איש
רש
ונקלה׃
24 ויגידו
עבדיו
לאמר
כדברים
אשר
דבר
דוד׃
25 ויאמר
שאול
כה־
תאמרו
לדוד
לא
חפץ
המלך
בכסף
כי
אם־
בעלת
ערלות
פלשתים
לנקם
נקם
באויבי
המלך
ושאול
חשב
לפיל
את־
דוד
ביד
פלשתים׃
26 ויגידו
עבדיו
לדוד
את־
הדבר
הזה
וישר
בעיני
דוד
להתחתן
במלך
ולא
מלאו
הימים
27 ויקם
דוד
וילך
הוא
ואנשיו
ויך
בפלשתים
מאתים
איש
ויביא
דוד
את־
ערלותיהם
ויתנם
המלך
לשלם
לו
ויתן
שאול
לו
אתו
לאשה׃
28 ויראו
שאול
כי־
יהוה
עם־
דוד
ומיכל
בת־
שאול
אהבתו
29 ויוסף
שאול
עוד
לירא
מפני
דוד
ויהי
שאול
אויב
לדוד
כל
הימים׃
30 ויצאו
שרי
פלשתים
ויהי
מדי
צאתם
השכיל
דוד
מכל
עבדי
שאול
ויקר
שמו
מאד׃

לב ויאמר אלי אל
תאמר נער אנכי כי
אל כל אשר אשלח
אתך תלך ואת כל
אשר אצוך תדבר
13 ועתה הנני נתן
דברי בפיך ראה
פקדתיך היום הזה
על הגוים ועל
הממלכות לנתש
ולנתץ ולאבד
ולהרס לבנות
ולנטע׃ 14 ויהי
דבר יהוה אלי
לאמר מצפון
תפתח הרעה
על כל יושבי
הארץ׃ 15 כי
הנני קורא
לכל משפחות
ממלכות צפון
נאם יהוה
ובאו ונתנו
איש כסאו
פתח שערי
ירושלים
ועל כל חומותיה
סביב ועל כל
ערי יהודה׃
16 ודברתי
משפטי אתם
על כל רעתם
אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים
אחרים ולהשתחות
למעשי ידיהם׃
17 ואתה תאזר
מתניך וקמת
ודברת אליהם
את כל אשר
אנכי מצוך
אל תחת
מפניהם
פן אחתך
לפניהם׃
18 ואני הנה
נתתיך היום
לעיר מבצר
ולעמוד ברזל
ולחומות נחושה
על כל הארץ
למלכי יהודה
לשריה
לכהניה
ולעם הארץ׃
19 ונלחמו
אליך ולא
יוכלו לך
כי אתך אני
נאם יהוה
להצילך׃